

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobců: **a) A. H., b) H. H.**, oba zastoupeni JUDr. Karlem Frimmelem, advokátem se sídlem Lidická 57, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2007, čj. JMK 34932/2006, o kasačních stížnostech žalobců proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 23. 10. 2007, čj. 29 Ca 146/2007 - 11,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce a) **se zamítá.**
- II. Kasační stížnost žalobkyně b) **se odmítá.**
- III. Žalobce a) **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti žalobce a).
- V. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti žalobkyně b).

O d ů v o d n ě n í :

Městský úřad ve Slavkově u Brna (stavební úřad), rozhodnutím ze dne 6. 2. 2007, čj. SÚ/10651-05/2384-05/Hlo, zamítl žádost žalobců o vydání stavebního povolení na stavební úpravy bytového domu na pozemku parc. č. 215 v k. ú. Slavkov u Brna.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 11. 5. 2007, čj. JMK 34932/2006, změnil k odvolání žalobců rozhodnutí stavebního úřadu tak, že v jeho výrokové části nahradil text „jako stavební úřad věcně příslušný dle ust. § 117 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) a jako místně příslušný stavební úřad podle ustanovení § 11 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád“ textem „příslušný na základě ust. § 190 odst. 4 ve spojení s ust. § 13 odst. 1 písm. f) zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu“.

Žalobci napadli rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně. Žaloba obsahovala pouze označení napadeného rozhodnutí žalovaného a návrh rozhodnutí soudu. K žalobě bylo připojeno rovněž odvolání žalobce a) proti rozhodnutí stavebního úřadu a napadené rozhodnutí žalovaného.

Krajský soud usnesením ze dne 23. 10. 2007, čj. 29 Ca 146/2007 - 11, odmítl žalobu pro absenci žalobních bodů [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Krajský soud konstatoval, že žaloba neobsahuje žádný žalobní bod, z něhož by bylo patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považují žalobci napadené rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Pokud žaloba neobsahuje žádný žalobní bod, může být podle krajského soudu tento nedostatek odstraněn, ale pouze ve lhůtě pro podání žaloby (§ 71 odst. 2 s. ř. s.). Žalobci sice v žalobě neuvedli, kdy jim bylo napadené rozhodnutí žalovaného doručeno, ale krajský soud vzhledem k datu podání žaloby uzavřel, že lhůta pro podání žaloby zcela zřejmě uplynula, aniž by byl nedostatek odstraněn.

Usnesení krajského soudu bylo doručeno žalobkyni b) v pátek dne 23. 11. 2007, žalobci b) v sobotu dne 24. 11. 2007.

Žalobci brojili proti usnesení krajského soudu společně podanou kasační stížností, doručenou krajskému soudu elektronickou poštou v pondělí dne 10. 12. 2007 a doplněnou písemným podáním, podaným na poště téhož dne.

Kasační stížnost musí být podle § 106 odst. 2 s. ř. s. podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků končí v souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. uplynutím toho dne, jenž se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Kasační stížnost se podle § 106 odst. 4 s. ř. s. podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je podle § 40 odst. 4 s. ř. s. zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li soudní řád správní něco jiného.

Dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti žalobkyně b) byl pátek 23. 11. 2007, posledním dnem lhůty pro podání její kasační stížnosti byl pak pátek dne 7. 12. 2007. Kasační stížnost žalobkyně b), doručená krajskému soudu elektronicky dne 10. 12. 2007 je tedy opožděná a Nejvyšší správní soud ji proto odmítl [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.].

V případě žalobce a) byla dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti sobota dne 24. 11. 2007, posledním dnem lhůty by tedy při prostém počítání byla sobota dne 8. 12. 2007, v souladu s § 40 odst. 3 s. ř. s. se však konec lhůty posouvá na pondělí dne 10. 12. 2007. Kasační stížnost žalobce a) tedy byla podána včas.

Jakkoliv žalobce a) (stěžovatel) výslovně nepodřadil důvody kasační stížnosti žádnému z důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s., z podstaty věci připadá v úvahu pouze důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tj. namítaná nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu.

Stěžovatel namítá, že postupem krajského soudu byla porušena jeho základní lidská práva garantovaná články 6 a 13 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a články 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a články 90 a 95 odst. 1 Ústavy České republiky. I občan bez titulu má právo bránit svá práva. Žaloba může být nedokonalá nebo neúplná, pouze nesmí mít neodstranitelné vady. Mezi ty podle stěžovatele patří, že se návrh nenazývá žaloba nebo není dodržena lhůta pro její podání. V tomto směru je podle stěžovatele jeho žaloba v pořádku.

Dále stěžovatel polemizuje se závěry krajského soudu a uvádí, že „Z textu petitu žaloby a návrhu rozsudku je patrné, že žalobci nesouhlasí s celým rozhodnutím správního orgánu jako protizákonného a dávají to k soudu, který rozhoduje o zákonech a zákonnosti. Tím jsou dány napadené výroky, v tomto případě napadený výrok a je současně dán žalobní bod.“. Nezákonnost napadeného rozhodnutí žalovaného podle stěžovatele dostatečně vyplývá z odvolání, které bylo přílohou žaloby, přičemž „V zákonech není napsáno, že důvody musí být na jedné listině a nemohou být uvedeny v příloze.“. Navíc „Přesné paragrafové začlenění nemůže soud vyžadovat po občanovi. Soud zná zákony na rozdíl od občanů a námitky si začlení do jednotlivých zákonů a paragrafů.“.

Konečně pak stěžovatel nesouhlasí s výkladem a aplikací § 71 s. ř. s. učiněnou krajským soudem a dovozuje, že žalobními body se rozumí námitky uvedené v odvolání přiloženém k žalobě, které mohou být doplňovány a měněny i po lhůtě vyplývající z § 71 odst. 2 s. ř. s.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

Kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní setrvale judikuje, že v důsledku přísné dispoziční zásady v řízení o žalobách proti rozhodnutím správního orgánu musí žaloba obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Přitom zákon stanoví, že žaloba musí vždy obsahovat alespoň jeden žalobní bod (viz věta druhá ustanovení § 71 odst. 2 s. ř. s.). Pokud žádný žalobní bod neobsahuje, může být tento nedostatek podmínek řízení odstraněn, a to ve lhůtě pro podání žaloby, jak vyplývá z ustanovení § 71 odst. 2 s. ř. s. (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2003, čj. 2 Azs 9/2003 - 40, č. 113/2004 Sb. NSS, ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005 - 58, č. 488/2005 Sb. NSS).

Z žaloby je zcela zřejmé, že neobsahuje žádný žalobní bod, přičemž stěžovatel v kasační stížnosti nijak nepolemizoval se závěrem krajského soudu, že žaloba byla podána v době, kdy tento nedostatek nemohl být s ohledem na běh lhůty k jejímu podání již odstraněn.

Nejvyšší správní soud nepřisvědčil stěžovateli ani v názoru, že žalobní body, spočívající v uvedení konkrétních skutkových a právních důvodů nezákonnosti napadeného rozhodnutí, lze nahradit pouhým přiložením odvolání ze správního řízení. Tento postup není možný již jen proto, že odvolání směřovalo proti jinému rozhodnutí, než které je předmětem přezkumu krajského soudu a které se samo mělo s odvoláním a v něm uvedenými důvody vypořádat.

V důsledku dispoziční zásady ovládající soudní řízení při přezkumu správních rozhodnutí je zároveň lichá argumentace stěžovatele, podle níž sám soud dohledává možné nezákonnosti za použití listin přiložených k blanketní žalobě. V této souvislosti nelze přehlédnout ani skutečnost, že každý se sice může domáhat svého práva u nezávislého a nestranného soudu, musí tak ovšem učinit stanoveným (tj. zákonem) postupem (srov. článek 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). V případě potřeby má právo na právní pomoc (srov. článek 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod), která může být za splnění zákonných podmínek i bezplatná (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Nevyužil-li stěžovatel možnosti být v řízení zastoupen advokátem, nemůže nyní v rozporu se zásadou *vigilantibus iura* žehrat na důsledky, které mu z neúplného podání vznikly.

Nejvyšší správní soud konečně neshledal v zákonném postupu krajského soudu ani namítané porušení základních lidských práv stěžovatele, ostatně blíže nezdůvodněné.

Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost stěžovatele [žalobce a)] nedůvodnou, proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Žalobce a), který nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.).

Žalovanému, kterému by právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti žalobce a) náleželo (§ 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.), žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti podle obsahu spisu nevznikly.

Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti žalobkyně b) má oporu v § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. května 2008

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu